METİN ELOĞLU

(11 Mart 1927, İstanbul-1985)

Ortaokuldan sonra Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümünde okudu (1943-1947). Basılmış ilk yazısı bir hikâyedir (Servetifünun dergisi, 1942), iki şiiri Mehmet Emin imzasıyla Kovan dergisinde yayınlandı (İzmir, 1943, sayı 4). Ressamlığıyla da tanınan şair, hikâyeler ve özellikle Güney dergisinde Etem Olgungıl takma adıyla eleştiriler de yazdı. Eloğlu, kendi yaşama koşullarının ve çağının tanığı şiirlerine acıyı, ironoyi birlikte kattı. Duyguyla düşünceyi kaynaştırırken, kendine özgü bir şiir sözlüğünden yararlandı. Şiir kitapları : Düdüklü Tencere (1951, 1962), Sultan Palamut (1957), Odun (1959), Horozdan Korkan Oğlan (1960), Türkiye'nin Adresi (1965), Ayşemayşe (1968), Dizin[1](1971), Yumuşak G (1975), Bektaşi Dedikleri (Oğuz Tansel ile birlikte, 1977), Rüzgar Ekmek (1978), Ay Parçası (1983), Önce Kadınlar (1984).

İlhami SOYSAL

20. Yüzyıl
Türk Şiiri Antolojisi
Üçüncü Basım
Haziran 1988

BİLGİ YAYINEVİ
Meşrutiyet cad. 46/a
Yenişehir - Ankara

[1] Dizin kitabı Türk Dil Kurumu 1972 Şiir Ödülünü kazandı.